

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 140 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Tredje behandling af forslag til lov om folkebiblioteker [af Poulsgaard m. fl.].
(Lovforslag nr. 145. Fremsat 15/1 76.
Første behandling 12/3 76. Betænkning 1/4 76. Anden behandling 21/4 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
forkastedes med 117 stemmer mod 23.

Den næste sag på dagsordenen var:
Tredje behandling af forslag til lov om ændring af byggelov.
(Lovforslag nr. 138. Fremsat 13/1 76.
Første behandling 29/1 76. Betænkning 7/4 76. Anden behandling 21/4 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges med 117 stemmer mod 23.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Tredje behandling af forslag til lov om butikstid.

(Lovforslag nr. 130. Fremsat 16/12 75.
Første behandling 27/1 76. Betænkning 9/4 76. Anden behandling 21/4 76).

Der var stillet følgende ændringsforslag:
Af *Glensgård* (FP), *Bach* (FP), *Hølge* (FP) og *Nauerby* (FP):

Til § 1.

1) I *stk. 2, 2. pkt.*, udgår „ , , dog at de 6 timer højest må fordeles over 3 dage“.

2) *Stk. 5* udgår.

Til § 3.

3) I *stk. 1, 1. pkt.*, udgår „ , , og der ved samtlige indgange til butik- og lagerlokaler er opsat et skilt, der på tydelig måde bærer påskriften: „Begrænset varesortiment““.

Til § 4.

4) Tallet „10“ ændres til: „14“.

Til § 5.

5) *Stk. 2* affattes således:
„*Stk. 2.* Beslutning om, hvilke områder der skal være omfattet af *stk. 1*, træffes af kommunalbestyrelsen.“

6) I *stk. 3, 1. pkt.* ændres „ét“ til: „ti“.

Til § 6.

7) I *stk. 2, 2. pkt.*, ændres „ét“ til: „ti“.

Til § 8.

8) *Stk. 1* affattes således:
„Kommunalbestyrelsen kan for udstillinger undtage fra bestemmelserne i § 1.“

9) *Stk. 2* udgår.

Til § 11.

10) I *stk. 3, 1. pkt.*, ændres „1977“ til: „1981“.

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Det må være op til den enkelte butiksin-

dehaver, hvordan denne ønsker at benytte den supplerende butikstid.

Til nr. 2.

Det skal ikke være et lovgivningsarbejde, der skal afgøre, hvordan og på hvilken måde en forretning skal bekendtgøre, på hvilke tider forretningen er åben. Ej heller skal lovgivningen bestemme, om der kun kan ændres på disse åbningstider én gang om måneden og kun til den første i en måned. F. eks. kan der i specielle perioder være et behov for, at en bestemt forretning kan ændre den supplerende butikstid, hvorfor forretningen ikke skal være afhængig af, at denne ændring i den supplerende butikstid skal ske til den første i en måned.

Til nr. 3.

Den skiltepidemi, som der tilsyneladende er en vis tendens til at påføre den danske borger, bør hurtigst muligt stoppes. Kunderne vil ved ekspedition i butikken sikkert hurtigt erfare, at forretningen kun har et begrænset varesortiment, hvorfor skiltningen er særdeles overflødig. Efter ændringen af § 10, stk. 2, vedtaget af folketinget den 21. april, er denne skiltelov blevet aldeles overflødig, idet handelsministeren netop brugte ovennævnte skiltning som begrundelse for den oprindeligt foreslåede § 10, stk. 2.

Til nr. 4.

Paragraffen omfatter den maksimale åbningstid på søn- og helligdage, hvorfor det ikke er rimeligt kun at fastsætte denne åbningstid til morgen- og de første formiddagstimer.

Til nr. 5.

Forslagsstillerne finder det uacceptabelt, at der skal være nogen central ministerstyring på rent lokale problemstillinger og finder det desuden uacceptabelt, at ministeren skal have hals- og håndsret til at afgøre, om en forretning dækker et behov uden for det pågældende afgrænsningsområde.

Til nr. 6 og 7.

Det er ganske urimeligt at pålægge erhvervslivet at skulle leve med begrænsninger i udfoldelsesmulighederne af så kort varighed som ét år, hvorfor forslagsstillerne

med ændringsforslaget tilsigter at skabe et grundlag for investeringer for de pågældende forretningsindehavere.

Til nr. 8 og 9.

Den dispensationsmulighed, paragraffen indeholder, forvaltes bedst og mindst bureaukratisk ved, at bemyndigelsen ligger lokalt og ikke skal gennem det store ministerielle apparat.

Til nr. 10.

Der bør gives en rimelig afviklingstid for de forretninger, der ikke efter denne lovs vedtagelse kan få forlænget deres tilladelser — denne frist kan anstændigvis ikke være af kortere varighed end 5 år.

Ændringsforslagene sættes først til handling.

Inge Fischer Møller (S):

Jeg skal ganske kort henvise til socialdemokratiets bemærkninger ved anden behandling og meddele, at det er indlysende, at vi stemmer imod fremskridtspartiets ændringsforslag.

Glønsgård (FP):

Til den foregående taler må man sige, at det er indlysende set med socialdemokratiets normale øjne, at man ikke ønsker at følge, hvad man kan kalde normal forretningsorden. Men det, det drejer sig om, er, at fremskridtspartiet har stillet 10 ændringsforslag til forslag til lov om butikstid.

Jeg skal kort gennemgå disse 10 ændringsforslag, idet jeg formoder, at en del end ikke har været taget op til drøftelse i de forskellige grupper. Ændringsforslagene blev fremlagt i folketinget i går aften, og man har altså haft mulighed for, hvis man har ønsket det, at tage dem op til drøftelse i grupperne her i formiddag.

Ændringsforslag nr. 1 går ud på, at hver enkelt forretningsindehaver skal være frit stillet med hensyn til, hvornår han ønsker at anvende den supplerende butikstid. Vi gør det ud fra den betragtning, at vi mener, at den nye butikslov bør betyde en liberalisering, og vi mener, at denne liberalisering også skal strække sig til, at forretningsindehaveren selv er herre over, hvornår han ønsker at bruge denne butikstid.

[Glensgård]

Ændringsforslag nr. 2 går ud på at ophæve beslutningen om, at man skal fortælle, hvornår en forretning har åbent. Det må være op til den enkelte indehaver at bestemme, hvor tit og hvornår han ønsker at ændre den supplerende butikstid. Man kunne tænke sig, at en forretning f. eks. i forbindelse med en større udstilling ønskede at ændre den supplerende butikstid i den periode, den pågældende udstilling varede. Man kan også tænke sig, at en forretning ønsker at ændre den supplerende butikstid f. eks. i nøjagtig industriferiens periode, og den falder normalt ikke sådan, at den starter den 1. i en måned.

Så er der ændringsforslag nr. 3, som er en logisk konsekvens af det ændringsforslag til § 10, som blev vedtaget af folketinget forleden dag. Jeg skal kort fortælle, hvad mit ændringsforslag går ud på.

Der står i § 3, stk. 1: „... og der ved samtlige indgange til butikks- og lagerlokaler er opsat et skilt, der på tydelig måde bærer påskriften: „Begrænset varesortiment“.“ Og ministerens bemærkninger til denne bestemmelse var, at man derigennem kunne fortælle den enkelte leverandør, at han leverede varer til en butik, som handlede med et begrænset varesortiment.

Det førnævnte ændringsforslag til § 10 blev fremsat efter forliget mellem venstre og socialdemokratiet, og jeg vil kort gengive de bemærkninger, som de to partier selv har anført til dette ændringsforslag. Man siger: „Det forudsættes, at leverandøren normalt kun kan pådrage sig strafansvar, når han til en af de i § 3, stk. 1, nævnte butikker — uanset påtale af konkrete overtrædelser fra en af de i forslaget § 10, stk. 4, omhandlede foreninger eller organisationer — leverer varer, der ikke er omfattet af butikkens varesortiment, og dermed gentagne gange groft og forsætligt har medvirket til butikslovens lovovertrædelse.“

Forslagsstillerne til ændringsforslaget til § 10 siger altså her, at man vil kun bruge § 10, såfremt man gentagne gange har bevist, at den pågældende forretning har gjort det. Altså er denne skilteskov unødvendig, og derfor må det være en logisk konsekvens, at man, som vi foreslår ved vort ændringsforslag nr. 3, ændrer § 3 og lader følgende ord udgå: „, og der ved samtlige indgange til bu-

tiks- og lagerlokaler er opsat et skilt, der på tydelig måde bærer påskriften: „Begrænset varesortiment“.“

Ellers er de øvrige ændringsforslag en konsekvens af, at vi ikke mener, at vi med loven skal banke ind over for butikker, at de kun f. eks. må holde åbent til kl. 10 om søndagen. Der er ikke tale om, at de, der handler med det begrænsede sortiment, skal holde åbent fra kl. 6 til kl. 10, men de må inden for perioden fra kl. 6 til kl. 10 efter lovforslaget og efter ændringsforslaget fra fremskridtspartiet inden for perioden fra kl. 6 til kl. 14 selv afgøre, på hvilke tidspunkter de ønsker at have butikstiden.

Desuden er der et par andre vigtige punkter, idet vi siger, at denne dispensation i sommerhusområder ikke skal gives for 1 år ad gangen. Det er ganske urimeligt, at man forlanger, at en forretning for så vidt investerer i henhold til lov om butikstid og så kun får dispensationen 1 år ad gangen. Vi har sat en grænse på 10 år, fordi vi mener, det må stå i et rimeligt forhold til de investeringer, de pågældende mennesker foretager.

Vi foreslår også, at det er kommunen, der skal afgøre, hvornår der kan dispenseres, og ikke ministeriet. Efter lovforslaget er det jo sådan, at det kun er i spørgsmålet om kunstudstillinger, det afgøres af kommunen, mens de øvrige udstillinger afgøres af ministeriet. Vi mener, det må være rimeligt, at denne dispensationsmulighed helt overgives til kommunen.

Det var kort, hvad vi havde at sige om disse ændringsforslag, men jeg vil i særdeleshed bede det flertal, der forleden dag stemte for en ændring af § 10, om at overveje ændringsforslag nr. 3 til § 3, som jo er en logisk konsekvens af det, flertallet markerede forleden dag.

Jens Peter Jensen (V):

Jeg må meddele, at venstre ikke kan stemme for de stillede ændringsforslag. Det har ikke noget at gøre med, at vi kritiserer fremskridtspartiet for deres anvendelse af proceduren. Det kan være vanskeligt for et nyt parti at vænne sig til den fremgangsmåde, der anvendes her i tinget. Det må jo indrømmes, at der har været en meget kort tid til behandling — knap og nap 3 måneder — og der har så kun været 2 dage til at

[Jens Peter Jensen.]

formulere ændringsforslagene, så det er altså ikke ud fra proceduremæssige synspunkter, jeg vil afvise dem.

Ordføreren fra fremskridtspartiet fremhævede især ændringsforslaget til § 3 med henvisning til § 10 og talte meget om den skilteskov, der er. Må jeg sige til ordføreren, at jeg tror, jeg taler på flertallets vegne, når jeg siger, at den skiltning er en beskyttelse for dem, der i givet fald kunne blive draget til ansvar for at foretage en overtrædelse af lovgivningen. Jeg mener også, at et flertal i dette ting har den opfattelse — grundopfattelse tør jeg vel sige — at lovgivningen gennemføres i den hensigt, at den skal overholdes. Det er muligt, at der i det høje ting er nogle, der anser det for hensigtsmæssigt, at man finder udveje for, om jeg må sige, at finde bagdøren, så man kan omgå lovgivningen.

Denne bestemmelse om skiltningen er en beskyttelse af dem, der uforvarende kunne komme til at levere varer til en butik med begrænset varelager, og det er jo ikke vor hensigt, at vi vil bringe dem i fordærv. Derfor må jeg afvise også dette ændringsforslag.

Venstre stemmer imod samtlige stillede ændringsforslag.

Hilmar Baunsgaard (RV):

I modsætning til hr. Jens Peter Jensen vil jeg også af proceduremæssige grunde afvise at tage medansvar for de stillede ændringsforslag. Det er utilgiveligt sjuskeri, at et parti, der har deltaget 3 måneder i udvalgsarbejdet, tillader sig at komme med 10 ændringsforslag mellem anden og tredje behandling. Hvis fremskridtspartiet selv havde optrådt på en måde, der kunne antyde, at man mente det seriøst, er der tendenser i nogle af ændringsforslagene, vi ville have været indstillet på at overveje. Der er andre, vi af helt principielle grunde må afvise. Men på baggrund af den mangel på seriøsitet, der er udvist fra fremskridtspartiets side, vil min gruppe undlade at stemme over for samtlige ændringsforslag.

Haunstrup Clemmensen (K.F.):

Det er over 4 måneder siden dette lovforslag blev fremsat af den højtærede handelsminister. Det er over 3 måneder siden det var til første behandling her i tinget, og nu

fik vi altså i går eftermiddags en række ændringsforslag. Jeg mener også, proceduren er uheldig.

Om selve ændringsforslagenes indhold skal jeg oplyse, at det konservative folkeparti vil stemme imod. Vi mener, at i hvert fald en række af ændringsforslagene vil betyde yderligere byrder for både virksomhedsindehaverne og de ansatte, og en række andre ændringsforslag vil gøre det vanskeligere at overholde lovens loyale administration. Vi mener altså at burde stemme imod.

Ole Olsen (SF):

Også jeg skal hænge mig i det proceduremæssige. Jeg synes ligesom andre ordførere, at fremskridtspartiets optræden i denne sag er utilgivelig. Man byder os at komme med 10 ændringsforslag, som vi i udvalget i går ikke fik forelagt og ikke tog på dagsordenen, men som vi ser i dag til tredje behandling.

Jeg ved ikke, om det skyldes hr. Glensgårds stridighed med sin gruppe, at de ikke har kunnet blive færdig tidligere. Hvis ingen kunne hjælpe hr. Glensgård med at formulere, ville jeg da godt, selv om det ikke er min livret at hjælpe fremskridtsfolk, have trådt til og hjulpet med en formulering, hvis det var det, der var i vejen.

Jeg skal altså anbefale at stemme mod ændringsforslagene.

Arnfast (CD):

Vi har haft nøjagtig nogle ganske få minutter til at se på dette, og det skyldes ikke alene, at vi først har set det her til morgen, men også, at vi har været til andre møder, og vi må derfor stemme imod de ændringsforslag, der er stillet.

Kurt Hansen (VS):

Jeg må da sige, at selv om det er med meget kort frist, vi har fået præsenteret disse ændringsforslag, har jeg da nået at løbe dem igennem, og man må vel nok sige, at blev forslag af denne karakter vedtaget, ville det blive endnu mere kaotisk og endnu mere forfærdeligt for de mennesker, som skal arbejde i butikkerne, end når det lovforslag, som den socialdemokratiske regering har fremsat, nu bliver vedtaget.

Det er altså ikke udelukkende af proceduremæssige grunde, at VS vil stemme imod alle de ændringsforslag, der ligger fra frem-

[Kurt Hansen.]

skridtspartiets side. Man må jo undre sig over, at hr. Glensgård åbenbart ikke har kunnet få en af de andre medforslagsstillere til at rejse sig op i gruppen og få stillet ændringsforslagene i stedet for at komme med dem, når han har været så meget under pres, at han blev nødt til at rejse sig op alligevel.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Under henvisning til det af samtlige ordførere bortset fra hr. Glensgård sagte nu og under henvisning til den meget grundige udvalgsbehandling og andenbehandling, skal jeg kun til overflod tilføje, at jeg ikke kan gå ind for nogen af de af hr. Glensgård stillede ændringsforslag.

Glensgård (FP):

De par bemærkninger, der er faldet fra hr. Kurt Hansen og fra hr. Ole Olsen om loyalitet over for mit arbejde, og om, at de gerne ville hjælpe mig, tager jeg selvfølgelig imod, hvis det en anden gang skulle vise sig, at det skulle være nødvendigt.

Hr. Arnfast siger, at han kun har haft nogle minutter til at gennemgå ændringsforslagene, hvorfor han må stemme imod. Det plejer dog ikke at være den linje, man normalt lægger op fra centrum-demokraternes side. Der er masser af udvalg, centrum-demokraterne ikke er repræsenteret i. Vi har tit ændringsforslag, som bliver fremsat uden for betænkningen af partier, der ikke er betækningsbidragsgivende, men jeg kan nu forstå, at der er lagt en ny linje op: når man ikke har nået det, stemmer man imod. Det er da trods alt et klart standpunkt.

Jeg skal ellers kun koncentrere mig om hr. Jens Peter Jensen, som dog forsøgte at gå ind i diskussionen om ændringsforslaget til § 3. Hr. Jens Peter Jensen sagde, at der var udelukkende tale om en beskyttelse af dem, der kan drages til ansvar. Men hr. Jens Peter Jensen har samtidig også her fra talerstolen sagt, at han har bidraget med nogle bemærkninger til ændringsforslag, som handelsministeren kunne sluge, fordi det var geniale bemærkninger, og i de geniale bemærkninger fremsat af hr. Jens Peter Jensen til fordel for handelsministeren står der udtrykkeligt, at man kun vil tage § 10, stk.

4, i brug, såfremt bestemmelsen gentagne gange er blevet overtrådt. Og hvis den gentagne gange er blevet overtrådt, har man altså fået advarslen fra de mennesker, som har mulighed for at give advarslen til det pågældende leverende firma, og man har ikke længere noget behov for nu ligesom at holde det advarselsskilt op i den pågældende forretning. Ministeren fremsatte lovforslaget med den bemærkning, at det skilt skulle bevirke, at leverandøren så måtte være bekendt med, at det var en forretning med et begrænset varesortiment.

Nu er vi altså kommet frem til, at det kun er i gentagelsestilfælde og næsten grove tilfælde, at man vil trække § 10 med ind, og dér er der ikke længere tale om, at leverandøren ikke tilfældigvis har set skiltet, da han gik ind i forretningen, men nu er der tale om, at han er advaret forinden, og først når han er advaret, vil man drage § 10 med ind. Derfor er denne skilteskov unødvendig.

Jeg kan godt se, at af proceduremæssige grunde — det gælder måske ikke for hr. Jens Peter Jensen, men så for andre — vil man ikke indrømme, at man ikke havde set den fejl, da man lavede ændringsforslaget til § 10.

Det er da muligt, at man af partimæssige årsager ikke ønsker at støtte nogen af de andre ændringsforslag, men at man ikke vil stemme for det ene ændringsforslag, som går ud på at ændre en ting, som ikke blev ændret i forbindelse med et ændringsforslag, man selv har været med til at stille, begriber jeg ikke. Men jeg forstår da godt, at man af proceduremæssige årsager, af partimæssige hensyn, ikke ønsker at støtte os i de andre ting. Der kan også være partitaktiske ting, som gør, at man ikke vil være med til det.

Til hr. Hilmar Baunsgaard skal jeg kun sige, at grundloven er nu engang opbygget sådan, at vi har tre behandlinger af et lovforslag, og til disse behandlinger har vi mulighed for at stille ændringsforslag. Jeg mener også at kunne erindre, at man for ikke så længe siden afbrød en tredjebehandling, gik tilbage til udvalget, stillede ændringsforslag og gik direkte ned den følgende dag og stemte om disse ændringsforslag. Så der er ikke noget mærkværdigt eller odiøst i den fremgangsmåde, som fremskridtspartiet her har anvendt.

Bay (FP):

Når jeg tager ordet i denne sag, har det først og fremmest at gøre med bestemmelsen om, at leverandører kan straffes for at levere varer, som den pågældende kunde ikke må handle med. Det er så forskruet socialistisk, at jeg pludselig blev stolt over, at jeg ikke i voksen tilstand nogen sinde har været socialistisk. Når jeg tager dette forbehold, skyldes det, at jeg var det, da jeg var 17 år, men jeg havde jo også haft mæslinger, det må være en vis form for undskyldning i den forbindelse.

Når jeg går videre, er det hr. Hilmar Baunsgaards udtalelse om uanstændighed og om at følge forretningsordenen. Jeg er helt bombesikker på, at fremskridtspartiet har fulgt forretningsordenen, for hvis ikke, ved jeg, at hr. Risgaard Knudsen straks havde været der, og det har han ikke. Altså havde vi lov til at gøre det på den måde.

Når jeg lige bestemt tager ordet over for hr. Hilmar Baunsgaard, skyldes det, at jeg kan huske, at han i 1973, da fremskridtspartiet stod for 25 pct. af vælgerne, sagde som statsmand, som formand for et betydelig større parti, end det radikale venstre er nu, at disse mange mennesker stemmer ikke for noget, de stemmer imod noget. Og hvis vi ikke kan lære noget af det, så fortjener vi ikke de poster, vi har.

Det var statsmandsord dengang, hr. Hilmar Baunsgaard, og mit spørgsmål lyder nu: hvad har hr. Hilmar Baunsgaard lært i de 2 år, og hvorfor har han ikke det?

Formanden:

Jeg minder om, at vi drøfter ændringsforslag til forslaget til lov om butikstid.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen (V):

En forudsætning for at nå til erkendelse af et forhold er to ting: opfattelsesevne og pædagogisk evne. Min pædagogiske evne strækker ikke til at få hr. Bay og hr. Glensgård til at forstå, at vi går ind for det synspunkt, at lov er lov, og loven skal overholdes. Derfor vil vi gerne være med til at forhindre, at nogen imod deres vilje — og jeg går ud fra, at det vil være imod deres vilje — kommer til at overtræde loven. Ved skiltning prøver vi at sige, at de kan komme ud for at overtræde en lov. Også den ændring

af § 10, der er gennemført, indeholder jo et strafansvar.

Da jeg er tilhænger af, at vi får en udvidet offentlig information om lovgivning osv., ønsker jeg også, at man har den fornødne skiltning til forståelse af, at hvis man går ind ad bagdøren, hr. Glensgård, så er det også en overtrædelse af loven.

(Kort bemærkning).

Ole Olsen (SF):

Jeg finder det nødvendigt at anholde en enkelt bemærkning fra hr. Glensgårds side. Der er ikke tale om, at mit parti principielt modsætter sig, at man stiller ændringsforslag til en tredjebehandling, men det forudsætter til gengæld, at man har forsøgt at behandle sagen ordentligt, og det har fremskridtspartiet ikke i denne sag. Der har været måneder til at komme med ændringsforslag, men det er ikke sket. Det er derfor, vi ikke vil behandle dem ordentligt.

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard (RV):

Jeg skal nøjes med ganske kort at svare hr. Bay ved at sige, at én ting er jeg indstillet på ikke at ville lære af fremskridtspartiet, og det er den form for sjuskeri, som fremskridtspartiets medlemmer af erhvervsudvalget har vist i denne sag. Det er så ringe en arbejdspræstation, at det burde give selv hr. Bay og fremskridtspartiet anledning til overvejelser.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Til forskel fra hr. Hilmar Baunsgaard ved jeg, hvad der er foregået i erhvervsudvalget. Jeg ved også, at hr. Hilmar Baunsgaard allerede på et langt tidligere tidspunkt har fået disse ændringsforslag forelagt, idet jeg har et særdeles udmærket samarbejde med det partimedlem, som repræsenterer det radikale venstre i erhvervsudvalget, hvorfor det pågældende partimedlem, før beslutningen blev foretaget i fremskridtspartiets folketingsgruppe om at stille disse ændringsforslag, fik dem forelagt med den bemærkning, at de muligvis kunne blive ændret ved en beslutning i gruppen. Det blev de ikke. Men det var altså ikke hr. Hilmar Baunsgaard, som fik disse ting forelagt fra min side, men deri-

[Glensgård.]

mod det medlem, som sidder i erhvervsudvalget. At det medlem så har informeret hr. Hilmar Baunsgaard, håber jeg da så sandelig.

Formanden:

Jeg betragter det ikke som et referat fra et lukket møde.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 105 stemmer mod 23; 9 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 106 stemmer mod 23; 9 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes med 106 stemmer mod 23; 9 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5

forkastedes med 106 stemmer mod 23; 10 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 6-10

forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Glensgård (FP):

Da fremskridtspartiet ser loven om butikstid som en liberalisering i forhold til den nuværende lovgivning, vil fremskridtspartiets flertal stemme for denne lovgivning. Vi har forsøgt ved hjælp af ændringsforslag at markere, at vi på visse områder yderligere ønsker at liberalisere loven. Der er vi blevet stemt ned, men vi kan ikke tage ansvaret for at skulle gå imod en liberalisering og vil derfor tage det standpunkt, jeg her har givet til kende.

Haunstrup Clemmensen (KF):

Det konservative folkeparti havde ved anden behandling stillet ændringsforslag,

der bl. a. tilsigtede at undgå, at der blev en længere arbejdstid for butiksmedarbejdere og butiksindehavere. Da dette forslag desværre ikke blev vedtaget, ser vi os ikke i stand til at medvirke til lovens gennemførelse. Vi vil undlade at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 105 stemmer mod 18; 17 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om energipolitiske foranstaltninger.

(Lovforslag nr. 220. Fremsat 20/2 76. Første behandling 9/3 76. Betænkning 9/4 76. Anden behandling 21/4 76).

Der var stillet følgende ændringsforslag:

Af *Wilhelm* (VS):

Til § 3.

Efter stk. 2 indsættes som nyt stykke:

„Stk. 0. Styrelsen skal varetage koordineringen af de energiforsknings-, udviklings- og planlægningsaktiviteter, der falder uden for det i § 4, stk. 1, nævnte arbejde. Til disse aktiviteter hører energiproduktion ved solenergi, vindenergi m. m. samt energidistribution, energilagring og energianvendelse (-besparelse).

Bemærkninger.

Der er efterhånden opnået bred erkendelse af, at den nuværende energiforskningsstruktur har haft kraftig slagside til fordel for udnyttelsen af atomenergi. Resultatet af en sådan ensidighed kan få temmelig uheldige følger, og det er derfor nødvendigt ved oprettelsen af en energistyreelse at sikre en større bredde i energiaktiviteterne. F. eks. kunne der tænkes at foregå forskning i vindenergi på Risø, på Akademiet for de tekniske Videnskaber, på Danmarks tekniske høj-